

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 5848/14
Дана 25.09.2015.године
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 07. 10. 2015			
Орг. рад.	Број	Прилог	Вредност
05-1362/10/15-15			

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Мире Василијевић и Љиљане Петровић, чланова већа, са судским саветником Драганом Максимовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Самосталне трговинске услужне радње „Есотак” Мирко Станчић предузетник из Врњачке Бање, Врњци, Железничка 64-Телевизија ХЗМ, кога заступа пуномоћник Жарко Попчић, адвокат из Врњачке Бање, Мила Јеленковића 2, са заинтересованим лицем Јавним предузећем „Радио телевизија Врњачка Бања“ из Врњачке Бање, Војвођанска бб, ради поништаја решења Савета републичке радиодифузне агенције Републике Србије, сада Савет регулаторног тела за електронске медије број 05-1362/10/14-10 од 24.02.2014.године, у предмету издавања дозволе за емитовање телевизијског програма, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа, одржаној дана 25.09.2015.године, донео је

ПРЕСУДУ

- I Тужба СЕ ОДБИЈА.
II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова спора.
III ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је, као неоснован, приговор тужиоца изјављен против решења Савета републичке радиодифузне агенције број 1423/07 од 16.11.2007.године, којим је, ставом I диспозитива, издата дозвола за емитовање телевизијског програма за локална подручја, радиодифузну област 5, оквирна жељена зона покривања-подручја општина Л 97 (Врњачка Бања) подносиоцу пријаве Јавном предузећу радио телевизија „Врњачка Бања“, Врњачка Бања, улица Војвођанска бб-Врњачка радио телевизија, ставом II диспозитива, одбијене су пријаве на јавни конкурс за издавање дозволе за емитовање телевизијског програма за локална подручја радиодифузну област 5, оквирна жељена зона

покривања-подручја општина Л 97 (Врњачка Бања) следећих подносилаца: 1. Самосталне трговинске услужне радње „Есотак“ Мирко Станчић предузетник из Врњачке Бање-Врњци, Железничка 64 телевизија ХЗМ и 2. Јавно предузеће радио и телевизија „Трстеник“ са п.о. Трстеник, улица Кнегиње Милице 66 телевизија Трстеник.

У тужби поднетој овом суду којом оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога тужилац наводи да тужени орган у поновном поступку, а у извршењу пресуде Управног суда I-3 У 25298/10 од 06.09.2012.године, којим је поништено другостепено решење од 28.12.2009.године, поново није поступио по примедбама Врховног суда датим у пресуди У 2999/08 од 12.11.2009.године, којом је поништено решење туженог од 14.03.2008.године, већ доноси решење у свему као раније. Даље наводи да остаје у свему при наводима и захтевима из приговора, наводећи нове чињенице, а то је да су у ЈП радио и телевизија „Врњачка Бања“, сада Привредно друштво радио телевизија Врњачка Бања акционарско друштво, Врњачка Бања, због неизмирених пореза и доприноса за 2012. и 2013.годину, од 24.07.2013.године, запослени ступили у штрајк и емитују програм на минимуму због чега је велики број грађана Врњачке и других општина остао ускраћен за информисање, да је наведено Привредно друштво у блокади пословног рачуна почев од 29.12.2011.године као и да је Агенција за приватизацију поништила уговор о приватизацији. Указује да се примена императивне одредбе члана 96. став 10. и 11. Закона о радиодифузији не може образложити на начин како је то образложио тужени орган у оспореном решењу, истичући да је у свом програмском елаборату у свему испоштовао одредбе из члана 73. Закона о радиодифузији, а који се не разликује од елабората РТВ Врњачка Бања и да испуњава и све друге предвиђене стандарде и критеријуме, наводећи их у 11 тачака. Сматра да је тужени орган у оспореном решењу мало модификовао образложење, али је поново донео акт противно правном схватању и примедбама суда у погледу поступка. Предложио је да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и одлучи у спору пуне јурисдикције. Тражио је трошкове спора, и то за састав тужбе износ од 36.000,00 динара.

У образложеном одговору на тужбу тужени орган је оспорио све наводе тужбе дајући разлоге због којих их сматра неоснованим, односно наводећи да су у образложењу оспореног решења дати довољни и на закону засновани разлози. Такође је, у вези навода да тужени орган није поступио по пресуди Врховног суда, навео да тај навод није основан, јер је тужени орган у свему поступио по налогу суда и у образложењу оспореног решења дао јасне разлоге и одлучне чињенице које су биле основ за доношење одлуке о издавању дозволе, а такође су дате и чињенице које се односе на допринос ТВ Врњачка Бања о остваривању начела уређења односа у области радиодифузије у складу са чланом 3. Закона о радиодифузији. На расправи је истакао да је тужба неблаговремена, па је предложио да суд тужбу одбаци, а уколико нађе да приговор није основан, предложио је да суд тужбу одбије.

У одговору на тужбу и расправи, заинтересовано лице ПД РТВ Врњачка Бања је тужбу оспорило, наводећи да је тужени орган поступио по пресуди Врховног суда Србије и дао образложене и на закону засноване разлоге који упућују на одлуку у диспозитиву оспореног решења, а да свако позивање тужиоца у тужби на персоналне и организационе промене заинтересованог лица нису основане, односно не могу бити од утицаја на доношење оспорене одлуке, јер се испуњеност услова конкурса мора ценити према стању из времена расписивања конкурса и одређивања услова, а не према ономе што тужилац у тужби тврди након седам година, као и да је тачно да је Агенција за приватизацију поништила уговор о приватизацији у фебруару 2014.године, али је крајем августа ове године донела решење да се обуставља продаја, а приватизација настави уписом акција без накнаде радницима и пензионерима и да је јавни позив расписам. Предложио је да суд тужбу одбије. Тражио је

трошкове спора, и то за одговор на тужбу, заступање и судску таксу, али их није определио по висини.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. ЗУС-а, у присуству странака, на којој су изведени докази увидом и читањем достављених списа предмета органа, као и писмена достављених уз тужбу, на основу оцене доказа, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из образложења првостепеног решења произлази да је тужени орган расписао јавни конкурс за издавање дозволе за емитовање телевизијског и радијског програма, који је објављен у локалним листовима на подручјима локала за које се расписује јавни конкурс, дневним новинама „Политика“ од 21.03.2007.године и „Службеном гласнику РС“, број 3507 од 17.04.2007.године, у којем су објављени технички, организациони и програмски услови које мора да испуни подносилац пријаве. Даље произлази да су за подручје радиодифузну област 5, оквирну жељену зону покривања-подручја општина Л 97 (Врњачка Бања) поднете четири пријаве међу којима су пријаву поднели тужилац и овде заинтересовано лице. У складу са објављеним условима конкурса тужени орган је ценио више критеријума и то пословни успех/економска самоодрживост подносиоца пријаве, искуство у области радиодифузије, претежну делатност правног лица, стимулацију развоја домаће радиодифузије и транспарентности власничке структуре и понашање станица у претходном периоду и током конкурсне преоцедуре. Оценом свих критеријума у складу са чланом 53. тачка 5. Закона о радиодифузији, тужени орган је закључио да дозволу за емитовање телевизијског програма за подручје локала, радиодифузну област 5, оквирну жељену зону покривања-подручја општина Л 97 (Врњачка Бања) треба издати Јавном предузећу радио телевизија Врњачка Бања - Врњачка радио телевизија, па је одлучио као у диспозитиву првостепеног решења од 16.11.2007.године.

Даље произлази да је тужени орган решавајући у поновном поступку, по приговору тужиоца изјављеном против решења туженог органа од 16.11.2007.године, поступајући у извршењу пресуде Управног суда I-3 У 25298/10 од 06.09.2012.године којим је поништено решење туженог органа број 05-1362/10 од 28.12.2009.године и предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање, са разлога што тужени орган уз одговор на тужбу није доставио комплетне списе, извршио реконструкцију списа, и поступајући по примедбама Врховног суда Србије датим у пресуди У 2999/08 од 12.11.2009.године, поново оценио наводе приговора и нашао да је поступак који је претходио решавању правилно спроведен, да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено, на које је правилно примењено материјално право. За своју одлуку је дао довољне и на закону засноване разлоге због којих је нашао да је правилно овде заинтересованом лицу издата дозвола за емитовање телевизијског програма за локална подручја радиодифузну област 5, оквирна жељена зона покривања-подручја општина Л 97 (Врњачка Бања), а одбијена пријава тужиоца.

По оцени Управног суда, правилно је тужени орган одбио приговор тужиоца налазећи да је побијано решење од 16.11.2007.године правилно и на закону засновано и у образложењу је дао разлоге који упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Суд је ценио све наводе тужбе, али је нашао да се њима не доводи у сумњу законитост оспореног решења. Посебно је ценио навод да тужени орган није отклонио недостатке на које му је указано пресудом Врховног суда Србије У 2999/08 од 12.11.2009.године и пресудом Управног суд I-3 У 25298/10 од 06.09.2012.године, али је нашао да није основан. Ово стога што из образложења оспореног решења произлази да је

тужени орган извршио реконструкцију списа у које је у поступку одлучивања по приговору извршио увид и у образложењу је дао разлоге који упућују на решење какво је дато у диспозитиву, чиме је отклонио повреде на које му је указано наведеним пресудама. Такође је посебно ценио навод тужбе да су радници овде заинтересованог лица, коме је издата дозвола за емитовање телевизијског програма због неизмирених пореза и доприноса за 2012. годину, ступили у штрајк због неизмирених пореза и доприноса за 2012. и 2013. годину и да емитују програм на минимуму због чега је велики број грађана Врњачке Бање и других општина остао ускраћен за информисање, као и да је у блокади пословног рачуна почев од 29.12.2011. године и да је Агенција за приватизацију поништила уговор о приватизацији овог лица, али је нашао да нису од утицаја на друкчије одлучивање у овој управној ствари. Ово стога што се испуњеност услова конкурса цени према стању из времена расписивања конкурса и одређивања услова, па нове чињенице настале након дана доношења првостепеног решења нису од утицаја на решавање ове управне ствари.

Са наведених разлога, Управни суд је на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Тужилац је тражио трошкове управног спора, али с обзиром да није успео у спору, суд је на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 151. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

Одлучујући о захтеву заинтересованог лица за накнаду трошкова спора, Управни суд је на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, и чл. 151. и 163. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, с обзиром да у захтеву није определио износ трошкова за које тражи накнаду, одлучио као у ставу III диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 25.09.2015. године, I-2 У 5848/14

Записничар
Драгана Максимовић, с.р.

Председник већа- судија
Олга Петровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ суднице

Дејан Бурић

РС

